

Zpravodaj města Černovice a okolí



Černovicko



Rekonstruovaná část náměstí

Foto: J. Kořínková

ČERVENEC – SRPEN

Cena 15,- Kč

č. 4

2020

Zprávy z radnice

Krásné léto, čtenáři zpravodaje!

V rukou držíte červencové číslo našeho dvouměsíčníku, jako vždy plné novinek z města Černovice a okolí. Doufám, že najdete všechny informace, které hledáte, a také trochu té potěchy.

I když bychom si mohli dělat hlavu z mnoha problémů, máme i dobré zprávy. Ostatně problémy jsou od toho, aby se řešily. Co máme za dobré zprávy? Třeba to (doufám, že to nepřechválím), že práce na náměstí pokračují zdárně a do konce prázdnin bychom chtěli mít konečně hotovo. Práce by měly vyvrcholit v srpnu usazením kašny. Snad se podaří k tomu udělat i malou oslavu, myslím, že si ji všichni zasloužíme – za ty měsíce, co se potácíme bahnem a překračujeme výkopy.

Jak budujeme kolem kostela, všiml jsem si něčeho, co bylo před dvěma lety skoro nepředstavitelné. V západní části náměstí, která byla vždy mrt-



vá, nudná a nic se na ní nedělo (tedy kromě toho, že tam stály chaoticky autobusy), je najednou živo. Lidé sedí na lavičkách, povídají si, jedí nanuky. A to je dobře, náměstí má patřit lidem. Když se vrátíme ještě trochu dále do minulosti, tato část náměstí živá rozhodně byla. Podívejte se na fotografii z roku cca 1900, zachycující probíhající trh. Dokonce i Mariánský sloup s kašnou je téměř na stejném místě, kam ho letos vrátíme.

Takhle zaplněné náměstí asi jen tak mít nebudeme. Občas sice někdo (asi jako vzpomínku na volně postávající dobytek kolem kašny) zaparkuje i jinak, než by podle předpisů měl, ale snad se to s otevřením další části náměstí zlepší. Já bych za to byl velmi rád – parkování na místech, kde mají stát autobusy, je velmi bezohledné, tak na to myslete, ať to náměstí může pěkně sloužit všem. Příjemné čtení zpravodaje vám přeje

Jan Brožek, starosta města

PŘEHLED USNESENÍ ZE ZASEDÁNÍ Zastupitelstva města Černovice konaného dne 3. 6. 2020

zastupitelstvo schválilo:

- poskytnutí daru TJ Sokol Černovice na proplacení faktury za zpracování žádosti o dotaci na rekonstrukci sokolovny
- dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo na rekonstrukci náměstí
- opravu chodníku v ul. U Mateřské školy a chodníku v Dobešově
- zajištění TDI na vybudování odborných učeben v ZŠ (Ing. Zadražil)
- účetní závěrku a závěrečný účet města za rok 2019 a opatření k nápravě nedostatků dle zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření
- rozpočtové opatření č. 10
- uzavření smlouvy k natáčení pořadu Cyklotoulky a odvysílání v TV
- výpůjčku části chodníku na náměstí pro restaurační předzahrádku
- dvě smlouvy o zřízení věcného břemene pro firmu E.ON Distribuce a.s.
- zařazení města do územní působnosti MAS Via rustica z.s. na další programové období

- souhlas se zápisem zástavního práva pro hypotéku na stavbu RD na Lókálce (p.č. 2200/7)

zastupitelstvo pověřilo:

- starostu objednáím statického posudku na prověření stavu zdi u domu čp. 89 a poptáním expertní analýzy kalu a přípravou smlouvy k využití rybníka pro ČOV
- finanční výbor přípravou návrhu na změnu dodavatele energií
- výbor stavební a pozemkový prověřením pozemkové situace k žádostem (Cihelny, Svatava)

zastupitelstvo rozhodlo o vyřazení:

- projednání a schválení Výroční zprávy o hospodaření Základní školy a Mateřské školy Černovice za kalendářní rok 2019 z programu

zastupitelstvo neschválilo:

- poskytnutí dotace na provoz Linky bezpečí

zastupitelstvo vzalo na vědomí:

- informaci starosty o předpokládaných vícepracích pro rozvody silnopródu a slabopródu na sokolovně
- informace ředitele ZŠ a MŠ Černovice o dění v ZŠ
- rozpočtová opatření č. 7, 8 a 9

zastupitelstvo odložilo na příští zasedání:

- projednání problematiky veřejného prostoru v Dobešově a stanovení pořadí uchazečů o místo v DPS

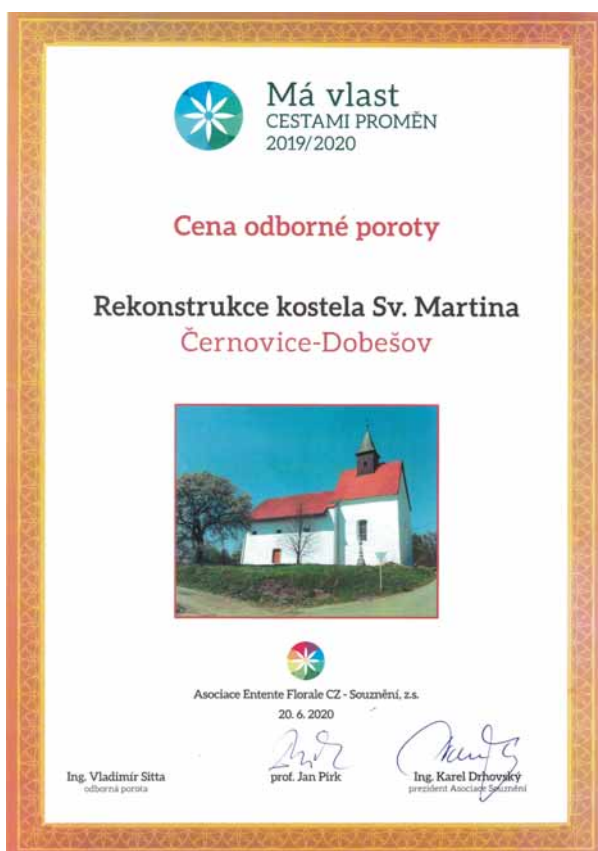
Do úplného znění zápisů ze zasedání zastupitelstva mohou u MěÚ Černovice nahlédnout občané starší 18 let s trvalým pobytem ve městě Černovice, dále fyzické osoby starší 18 let vlastníci nemovitost na území města Černovice a rovněž cizí státní občané starší 18 let s trvalým pobytem ve městě Černovice, o nichž tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána a která byla vyhlášena.

Má vlast – cestami proměn



Ve 12. ročníku této soutěže se zúčastnilo město Černovice s opravou kostela sv. Martina v Dobešově. Získali jsme cenu odborné poroty za citlivou rekonstrukci. Vyhlášení a slavnostní předání ceny se uskutečnilo v deštivou sobotu 20. června 2020 v Praze na Vyšehradě. Cenu převzali zastupitelé města, paní Šenoltová s panem Řeháčkem.

Václava Šenoltová



Investice v základní škole – co bylo a co bude

Na konci jara dokončilo město novou běžeckou dráhu u základní školy – jednu z posledních věcí, které nám do sportovní vybavenosti ve škole chyběly. Mám z ní velkou radost, vyřešil se dlouhodobý problém se špatným doskočištěm i místo na běhání. Dráha má parametry vhodné pro základní školy, prostorově nešlo vyřešit dráhu na běh na 100 metrů – ale to stejně není trať, která by se na základní škole běžela, tam stačí 50 a 60 m. Přípravy na dráhu probíhaly již několik let, ale teprve letos byla dokončena. Na stavbu také město dostalo dotaci přes 600 tisíc Kč.



Daleko větší investice teď město zahájilo v samotné budově. Hodně jsem váhal, jestli si město může tuto akci dovolit, jde o velký výdaj v roce, kdy výdajů máme víc než dost, ale díky úsporám, dostatečnému krytí od banky a také průběžnému financování akce z dotace se zastupitelstvo nakonec rozhodlo, že stavba stojí za to.

Firma Status bude pod střechou stavět dvě nové specializované učebny, zaměřené na technickou a přírodovědnou výchovu. Při té příležitosti postavíme také výtah a bezbariérové záchody – škola tak bude dostupná i žákům, kteří ma-

jí nějaké pohybové omezení. A také během stavby vyměníme krytinu na celé střeše (mimo tělocvičny a družiny). Největším úkolem tohoto léta bude za dva měsíce stihnout vystavět schodiště o jedno patro výš tak, aby děti mohly bez problémů v září do školy, ne na stavenišť.

Projekt by měl stát asi 27 milionů korun, z toho přibližně 21,5 milionů Kč je samotná stavba, zbývající část vybavení. Na akci má město dotaci asi 18 milionů Kč.

Zase naši školu o kus dál posuneme.

Jan Brožek

ODPADY

– jak to funguje a co nás čeká za novinky?

Toto léto dojde k některým změnám v odpadářství v Černovicích – ale nejen v Černovicích, v celé působnosti naší společnosti Sompso a.s. Úmyslně píšu „naší“, protože Sompso a.s. je vlastněná 100% obcemi z okresu Pelhřimov, a naše město je jedním z větších akcionářů, tedy vlastníků. A když už tedy vlastníme svozovou společnost, určitě bychom měli o odpadech co nejvíce vědět.

STARÉ A ZNÁMÉ VĚCI

Víme, že máme TRŘÍDĚNÝ a NETŘÍDĚNÝ odpad. Netříděný odpad, tedy obsah **černé popelnice**, ten se dnes sváží jednou týdně od každého domu. Co se s takovým odpadem stane, když je popelářský vůz plný? Dorazí na naši skládku v Hrádku u Pacova, zváží se a bez jakékoli další úpravy se vysype na hromadu. Na skládku už vozíme dlouhá léta a dnes je na té hromádce uloženo 519 573 000 kg odpadů. Ano, 519 milionů kilogramů odpadků, které tam budou ležet a ležet.

Pak máme TRŘÍDĚNÝ odpad, se kterým je to složitější. Když se podíváme na kontejnery, které jsou k dispozici v Černovicích a okolí, tak můžeme třídit: do **žlutých** nádob plasty a tetrapaky (tedy třeba krabice od mléka), do **modrých** nádob papír a karton, do **zelených velkoobjemových kontejnerů** bioodpad. Pak máme ještě některé další možnosti, i když těchto míst nemáme tolik. Do **červených** kontejnerů lze uložit elektroodpad, máme několik míst pro odevzdání olejů a také textilu.

Osud tříděného odpadu je zajímavější, a většinou má i nějakou další budoucnost. **Textil** se zpracovává hlavně na výrobu papíru, netkaných textilií, cupaniny a dalších výrobků. **Elektroodpad** se likviduje tak, aby se z něj získalo co nejvíce vzácných kovů, které v něm většinou jsou, **olej** se zpracovává v chemickém průmyslu (například na výrobu metylesteru, jako přísady do paliv).

Bioodpad v Černovicích končí na naší kompostárně, kde se z něj stává kompost – ten pak používáme na svých zelených plochách.

Nejzajímavější cestou projde papír a plast. **Papír** a karton projdou třídící linkou a dále se zpracovává opět na papír. Úroveň recyklovatelnosti papíru je velmi vysoká.

Plast je z pohledu recyklace a třídění nejsložitější. Proč? Protože je hodně druhů. PE, PET, PP, novodur a mnoho dalších, a ještě k tomu v různých barvách. Mnoho druhů plastů nejde zrecyklovat vůbec. Jiné velice dobře, ale záleží hodně na druhu. Jednoznačně nejlepší materiál pro recyklaci z celého obsahu kontejneru je PET – ale ani to není tak jednoduché. Vytříděný PET lze prodat k dalšímu využití, ale třeba čirý materiál PET se prodává za 10x vyšší cenu než třeba červený. Modrý a zelený je někde uprostřed. Pokud byste ale chtěli na prodeji PET lahví zbohatnout, asi by se vám to nepodařilo – za 1 tunu (!) zelených PET lahví byste dostali asi 4500 Kč. Cena ale silně kolísá a prakticky každý měsíc je jiná.

To je ta veselejší část žlutého kontejneru – PET lahve se dají využít. Jenže tvoří asi 1/3, zbytek jsou nejrůznější další plastové obaly. Kelímky od jogurtů, tetrapaky, fólie, polystyrén a dalších mnoho a mnoho druhů plastů. Pro ně už tak dobré příležitosti pro recyklaci nejsou – něco se prodat na recyklaci dá, něco ne. Obecně minimálně polovina žlutého kontejneru projde třídící linkou a skončí jako zbytkový odpad – bez možnosti další recyklace. Ale neskončí na skládce. Pořád je tu možnost ho využít na výrobu energie. Situace v ČR je sice zoufalá, spalovny nemáme, hned tak mít nebudeme, ale pořád nějaké možnosti jsou.

Spalovna je demonizované zařízení, které ale umí věc nevídanou – nejen spálit všechno možné a vyrobit z toho energii, ale také vyčistit kouř od zplodin tak, aby nešlo o zdraví. Spalováním plastů doma v kamnech si totiž zaděláváte na ošklivý problém – nejen vy sami, ale i celé okolí dostává z takto pálených plastů pořádnou dávku škodlivin, z nichž nejzákeřnější jsou rakovinotvorné dioxiny. Bezpečně to dokáže zlikvidovat jedině velké zařízení, jako je například spalovna, kde teplota v kotli je minimálně 850 °C, a má ještě k tomu čistící linku na zplodiny. Další možností je spalování v cementárně, kde platí obdobné podmínky, a tam právě část odpadu ze Sompo a.s. míří. Plast, který nelze už použít jinak, slouží alespoň pro výrobu cementu.

A TEĎ TY NOVINKY

Novinkou například je, že **kovy**, jako plechovky od piva, limonády, konzerv a další patří do **žlutého kontejneru**. Také jste je dosud házeli do černé popelnice? To je škoda. Protože když skončí ve žlutém kontejneru, objeví se na třídící lince, kde je někdo vyndá. Kovy se dají recyklovat 100%,

ale někdo je musí vytrít. Když hodíte kov do černé popelnice, skončí na skládce, bez užitku. Proto zásadně – **KOVY DO ŽLUTÉ!**

To byla vlastně jen drobnost. Větší záležitosti nás čekají.

Jak už jste se mohli několikrát dočíst, chystá Somp a.s. změnu ve způsobu svážení popelnic. Především, každý dům, ve kterém někdo bydlí, dostane **3 nové popelnice**. Modrou, žlutou a hnědou. Kdy? Už během tohoto léta. Na podzim nás bude čekat zkušební provoz, od 1. ledna pak ostrý provoz.

Jde o jednu z největších změn v odpadech za poslední roky a jsem rád, že se na tom jako předseda Dobrovolného svazku obcí Somp můžu podílet. Celá záležitost stojí přibližně 33 milionů korun, 28 milionů Kč na to máme z dotace. To je také důvod, proč bylo DSO Somp založeno – dobrovolný svazek obcí mohl o dotaci žádat. Byli jsme úspěšní a realizujeme největší odpadářský projekt v ČR.

Pro občany to bude znamenat to, že u svého domu budou mít 3 další popelnice, a nebude tak nutné chodit ke kontejnerům. Frekvence svozu černých popelnic se sníží na 1x za 14 dní. **Smyslem totiž je daleko více třídit, a produkovat méně toho odpadu, který skončí na skládce.**

Proč? Protože podle nové legislativy to bude velmi, velmi drahé. Kdo bude vozit odpad bez třídění na skládku, bude platit daleko větší poplatky za uložení než dnes. Ty jsou v roce 2020 ve výši 500 Kč/tunu, ale už příští rok, tedy 2021 to bude 800 Kč, v roce 2023 1000 Kč a v roce 2029 už 1850 Kč za tunu. Za odpad bychom tak museli platit mnohem více.

A **bioodpad**? Jaký je nejlepší postup? Jako zastara! Bioodpad patří nejlépe do kompostu na zahradě. Nikdo ho nikam nemusí vozit, rozpadne se sám. Pokud kompost nebo kompostér nemáte, budete jej moci dát do hnědé popelnice – odveze se na naši obecní kompostárnu. Do běžných černých popelnic na komunální netříděný odpad by mělo BIO mířit naprosto minimálně – je těžké a je zbytečné ho někam vozit, může se zlikvidovat v místě vzniku.

To jsou odpadové novinky z léta 2020. Čekají nás změny, ale jsou to změny k lepšímu. Díky popelnicím u každého trvale obývaného domu (rekreační chalupy mají zatím bohužel smůlu – musí dál využívat kontejnery na veřejně dostupných místech) bude třídění zase snazší.

Pokud chcete vědět o odpadech více, sledujte facebookové stránky DSO Somp.

Jan Brožek

Stavba sokolovny v několika obrázcích

Jak víte, 13. března jsme zahájili přestavbu sokolovny – zatím nejnáročnější projekt, který kdy kdo v Černovicích realizoval. Možná by se spíše hodilo říct nejdražší, protože náměstí bylo na koordinaci dopad na život města přece jenom větší sousto. Jak jsme již psali, soutěž na sokolovnu vyhrála společnost Dřevotvar řemesla a stavby s.r.o. z Chýnova, cena je přibližně 56 milionů Kč včetně DPH a hotovo má být do konce letošního roku.

Jak to zatím na stavbě pokračuje? Nemohu určitě prohlásit, že bych byl v klidu, stavba, zejména časově, rozhodně neprobíhá podle plánu. Termín odevzdání ještě není tak blízko, abych to už viděl jen černě, ale růžové to není.

Na stavbě prakticky skončily demolice, a už se jen „jde nahoru“. Ve středu 24. června přivezli materiál na krovy, ocelové konstrukce nad sálem už nějakou dobu na obvodových zdech stojí.

Jan Brožek



Příprava základů pod výtahovou šachtu je náročnější – díky vysoké hladině spodní vody.



Bourání podlahy na sále.



Pódium s novou ocelovou konstrukcí a také lepším přístupem pod něj.



Pohled z balkonu do sálu.

Portrét Černovic a okolí z konce první Československé republiky

V polovině března 1939 se odtrhlo Slovensko a po vynucené kapitulaci byl německou Říší vyhlášen pro zbytek okupovaného území protektorát Čechy a Morava.

V Černovicích bylo 360 domů a 2300 obyvatel včetně uprchlíků a navrátilců z obsazených Sudet, Podkarpatské Rusi a Slovenska. V bývalém letním Domově židovských dětí (dnešní část Výchovného ústavu u nádraží) byla v lednu ministerstvem sociální péče zřízena ubytovna uprchlíků, takzvaný Ústav pro přestěhovalce. Součástí byl i Dětský domov pro uprchlíky. V okupačním roce prodaly své podíly dvě princezny a držitelem 3/7 černovického velkostatku se stal kníže Udo Löwenstein-Wertheim-Freudenberg a po 1/7 vlastnily jeho sestry princezna Pavlína Schönborg-Waldenburg, kněžna Madelaine Sayn-Wittgenstein-Berlenburg, hraběnky Amálie z Castell-Castellů a Ilka (Ilza) z Ortenburgu a Tambachu. Knížecí většinový majitel velkostatku se osobně zúčastnil 16. srpna 1939 černovického pohřbu vrchního lesního správce Rudolfa Dvořáka, přítomen byl i frankfurtský ředitel Seitz a do dispoziční knihy (pokyny pro zaměstnance) učinil po dvaceti letech opět první německý zápis, právě o úmrtí. Předtím psal Dvořák zápisy česky.

Liberecká firma Rudolfa Mosse pohotově vydala dvojazyčný *Adresář pro průmysl, živnosti, obchod a zemědělství v protektorátu Čechy a Morava*.

Přímo v Černovicích uvedla 1833 obyvatel. Z toho vyplývá, že přistěhovalců bylo na 500. Kromě 14 obchodů se smíšeným zbožím bylo zapsáno 9 hostinců a 2 hotely, 15 řezníků, 4 pekaři, 2 cukráři, 2 mlynáři a 11 rolníků, 3 obchodníci s dobytkem a 3 se zemskými plodinami, 1 s drůbeží a 1 se stěvy. Textilní obchody byly dva, trafiky tři, zahradnictví dvě, po jedné: drogerie s prodejem radiopřístrojů, elektrotechnický obchod, obuvnictví a vetešník. Šest bylo truhlářů a krejčích, 5 zámečníků a švadlen, 4 holiči a obuvníci, po dvou autodopravci, hodináři, bednáři, kováři, koláři, sedláři a stavitelé. Jednotlivě pracovali kominík, hrnčír, klempíř, knihař, lakýrník, malíř pokojů, pokrývač, sklenář, soustružník dřeva, pletačka a pradelna. Nechyběl lékař, zubař, lékárník, porodní asistentka, zvěrolékař ani pohřební služba. Telefonů bylo uvedeno 16.

K Dobešovu se hlásilo 337 obyvatel. Měli elektrárenské družstvo i kampeličku a 3 pojišťovací jednatelství v rukou Františka Kotka, Františka Sichry a Josefa Musila. Poslední měl i hostinec, stejně jako Rudolf Klečatský. Mlýn s pilou provozoval František Havelka, obchod Václav Vít a trafik František Vostarek.

Benešovských obyvatel bylo 280, cihelna ve vsi patřila černovickému velkostatku. Hostince Václavu Bundovi a Františku Košlerovi, obchody prvně jmenovanému a Josefu Košlerovi, mlékárna Rudolfu Fialovi. S dobyt看em obchodoval Alois Novotný, trafik vedl Josef Hulík. Kovář i kolář byli Aloisové, Vyháněk a Kubů, truhlářem byl František Tetiva. Obec měla i kampeličku.

Chválkov měl 285 obyvatel a hostinec i obchod vedl Josef Šikýř, trafik Josef Medek, máslo a vejce prodávala Jana Štěpánová. Cementové zboží vyráběl Josef Krejčí, mlynářem byl František Vagner. Pracoval lihovar, elektrárenské družstvo a kampelička.

Ve Svatavě s 300 obyvateli provozovala hostinec i trafik Františka Pekařová, Josef Kubů prodával lahvé pivo a smíšené zboží vedl Josef Žid. Vedle cihelny Františka Votápka, elektrárenského družstva a spořitelního spolku existovalo pojišťovací jednatelství Vojtěcha Kameníka a Františka Vinického. Pohodným byl Vojtěch Kobza.

Vlčeves se Svatou Annou obývalo 440 lidí. Pracovaly tři mlýny, Josefa Kříže, Františka Kubery a Vojtěcha Steinochra, který provozoval i pilu. Hostince vedli František Pospíšil, Růžena Krausová a majitelka Lázní Karla Černá. Tam byl i obchod Antonie Kolmanové, zatímco ve Vlčevsi je měli Josef Pekař, Kateřina Radostová a Fratišek Tíkal. Trafiky vedli Jan Lhoták a František Nutil. Kovářem byl Jan Novotný, kolářem Vladimír Dvořák. Jako všude jinde zde byl spořitelní a záložní spolek.

Hojovických 403 obyvatel mohlo navštěvovat dva hostince – Tomáše Jelínka a Bohumila Prossera. Oba také provozovali obchody a třetí vedla Marie Diskantová, trafik Františka Vaníčková. Mlýn s pilou měl Josef Vrzák, cihelnu Antonín Soucha. Kováři byli dva Františkové – Krátký a Pikal, krejčí také dva: Josef Liskovec a Karel Sviták, obuvník jeden: Antonín Randl. Jan Musil byl kolářem a František Sviták stavěl mlýny. Nechyběla Kampelíkova záložna.

Ve Vlkosovicích se 213 obyvateli podnikal hospodský, trafikant a řezník Antonín Hořejší, druhý hostinský Josef Máslo byl také sedlářem. Obchod se smíšeným zbožím vedl Václav Pokusta, mlynářem byl František

Kubera a kovářem Jaroslav Novák. Šest bylo rolníků: Bohuslav Dařina, Jan Hála, Alois Hrouda a Josefové Říha, Vaněk a Vejvar.

Ve Stříteži, která měla 100 obyvatel, byl hostinec Františka Šindeláře, který též provozoval trafikou. Vedle něj byly rolníky Janové Blažek, Čekal, Dvořák a Šindelář a Františkové Hovorka, Pošvář a Škrleta. Pokrývačem byl Jan Bužek.

Křeč obývalo 525 lidí, byly tam dva hostince a také dvě záložny, pět obchodů a dva řezníci, čtyři řemeslníci (kovář, kolář, krejčí a švadlena) i porodní asistentka.

Také **Lidmaň** byla zalidněná 575 obyvateli, měla tři hostince, dva mlýny, pět smíšených obchodů, dvě trafiky, dva truhláře a krejčí, pekaře, kováře, koláře. Fungoval spořitelní spolek i meliorační a elektrárenské družstvo. Mezi třemi rolníky Václav Příbýl provozoval i škrobárnu.

Mlýny měly 323 obyvatel, rolníků tam bylo osm, z toho tři Šimečkové. Hostinec s trafikou Josefa Drdy a obchod Vojtěcha Housky, dva mlýny Jaroslava Mrázka a Františka Procházky. Kovář byl František Havel, krejčí Rudolf Kupka a obuvník Josef Vacek. **Vintřův**, kde žilo 288 lidí, patřil také k černovickému poštovnímu okruhu. Šest bylo rolníků a z nich Rafael Kropáček vedl i hostinec. Obchod provozovala Marie Jirkalová, trafikou Josef Tichý. Kovářem byl Jaroslav Pospíšil, kolářem příznačně Antonín Kolář, krejčím Tomáš Stražil. Obuvníci byli dva Josefové: Dvořák a Tesař. Samostatná byla kampelička, tj. spořitelna.

Tolik se dozvídali o černovickém kraji tehdejší „manažeri“ a obchodníci v celé zemi i v uchvatitelském Německu před 80 léty.

O pět let později byly informace mnohem skromnější. Rudolf Hanel v Praze vydal dvojязыčně *Handels-Obchodní Compass Böhmen und Mähren 1944*. Z černovických byli uvedeni jen čtyři inzerenti. Se zeměskými plodinami i železářským zbožím obchodoval František Pivoňka z č. 86, železo nabízel František Horský (J. V. Novák nástupce V. Jehlík, telefon 8). S masem obchodovali řezníci Josef Brabec a Josef Matoušův v Pacovské č. 237, který navíc obchodoval s prasaty, oba měli nové telefony č. 17 a 18.

Jiří Turek

**Prodám v Černovicích stavební parcelu o rozloze 618 m².
Telefon 721 228 531**

Zasláno redakci

Pod tímto nadpisem v minulosti uveřejňovaly různé noviny a časopisy příspěvky čtenářů, které buď nepovažovaly za důležité anebo se o nich domnívaly, že naopak vyvolají nepřiměřenou odezvu. Já jsem dnes použil titulky jako trik, který by mohl přilákat vaši pozornost. Rád bych se podělil o potěšení, že nejen v Černovicích někdo moje články o historii čte. A také bych tím současně chtěl **poděkovat lidem, kteří mi napsali**. Nedávno to byly tři dámy.

Především paní **doc. PhDr. Alena Hurychová, CSc.**, která i ve svém pozhnaném věku 89 let odpověděla krasopisným dopisem z Jihlavy na otázku, kdo byl **Jaroslav Machač**. A přidala leccaké zajímavosti o svých předcích z významných černovických rodů Hromadníků a Šedivých. Rodiči zde pohřbeného Jaroslava Machače byli penzionovaný řídící učitel a vdovec z Vysokého Mýta Leopold Machač a Jaroslava Hromadníková, dcera krejčího Františka z čp. 125 Na Pelíšku a jeho první manželky Marie Jirákové. Seznámili se před rokem 1928 při jeho pobytu v penzionu Hostimil (nyní Baráčnická ozdravovna). Jejich jediný syn Jaroslav si s manželkou Evou po druhé světové válce zakoupil v Černovicích byt v domě vedle sokolovny, který každé prázdniny s rodinou využívali k rekreaci. Když manžel podlehl infarktu, jeho žena zakoupila volný hrob a nechala postavit krásný pomník. Bohužel i ona brzy zemřela.

Autorka vysvětlení je dlouholetá tělovýchovná pedagožka brněnské Masarykovy univerzity. Narodila se a celý život žije v Jihlavě. Je mladší dcerou učitele **Vratislava Šedivého**, který v roce 1930 po pětiletém působení na lidmaňské a zdejší škole odešel do Jihlavy a tam učil postupně na měšťance a jedenáctiletce spolu se svým bratrem Bohušem a jeho ženou Hermínou. Tito manželé Šediví jezdili na každé prázdniny do Černovic a postavili si krásnou chatu v Tyršově čtvrti „proti dvojdomku Melichar-Šedivý. Když se stavěl obchodní dům Pramen *(tak vznešeně paní Alena nyníjší cukrářskou dílnu paní Petry Kovanové nazvala)*, musela být chata zbouraná a ovdovělá Hermína dostala náhradou zahrádku proti Starým jatkám. Aby měla kde bydlet o prázdninách, dostala místnost na černovické radnici. Když radnice vyhořela,

dostala pokojík v domě naproti Janečkovu železářství a byla tam každé prázdniny. Zemřela roku 1994 v 90 letech v Jihlavě.“

O svém otci Vratislavu pisatelka dodala, že v Moravských Budějovicích, kde vystudoval učitelství, sice přestoupil roku 1921 k československé církvi, ale za rok vystoupil na úřadě v Kamenici nad Lipou i z ní. Roku 1930 ho v bezvěrectví následovala manželka Františka Hromadníková, další dcera výše zmíněného krejčího Františka, po ovdovění znovu ženatého s Janou Louckou ze mlýna. Krom toho, co jsem v článku vyjmenoval, byl Vratislav též náčelníkem Sokola a řídil sokolský pěvecký sbor Foerster. Při zájezdu Spolku přátel žehu se v Německé demokratické republice nakazil cholerou a zemřel v květnu 1962. Roku 1950 postavila rodina v Černovicích prázdninovou chatu a později potomci domek na okraji Husových sadů, kde každoroční prázdniny trávila donedávna i paní Alena.

Paní **JUDr. Christina Kaul**, rakouská badatelka o svých předcích ze sklářských rodů našla prostřednictvím internetu můj starší článek (2009) o sklářích Gattermayerových, kteří působili na Černovicku po roce 1724 bezmála 40 let. Seznámila mne se svým výjimečným objevem v rakouských matrikách. Výchozí anglický text přeložil překladáč Google takto: „V celé literatuře je jedna velká chyba, která způsobuje mnoho zmatků. Trvalo mi dlouho, než jsem na to přišel! (*správně přišla*) Mathias Gattermayer (1620–1691) měl dva syny s téměř stejným křestním jménem 1. Johannes Gattermayer 1661–? – oženil se s Reginou Wagnerovou v roce 1686 v Leinbaum a Marianna NN jako vdovec 1723 v Rataje nad Sazavou, 2. Johannes Absolon Gattermayer 1670–1745 – oženil se s Katharinou Poschingerovou v roce 1698 v Javorně. Oba měli syna jménem Laurenz.“ Oba tito bratři Johanni (Janové) a jejich synové, bratřanci Laurenzové (Vavřinci), působili ve sklárnách na Chválkově, ve Včelnici, Lidmani, Těmicích, Benešově, Hojově a snad i v Deštné. Jedni odešli do šumavských Prášil a druzí (Vavřinec Ignác) do Jihlavy a Tábora. Navíc byli oba Vavřincové pražskými měšťany, první novoměstským a druhý staroměstským. Společně jsme během koronavirového jara osudy sklářské rodiny upřesnili.

A do třetice, i když časově první, mi napsala e-mail německá lékařka **MUDr. Michaela Kral**, která se také zajímá o své předky a získala

darem knihu o černovickém židovském hřbitově. V ní zjistila, že právě zde leží z jejich předků Sara Wurmfeldová, narozená v Tučapech a sem provdaná jako vdova za vdovce pekaře Leopolda Tauba. S ní jsme si vyměnili a doplnili některé informace z historie židovských rodin, které ve městě žily už v 18. století.

Všem dámám jsem velmi vděčný za jejich bezprostřední reakci a za obohacení černovické historie novými poznatky.

Jiří Turek

Doporučená kniha

Domácím i letním hostům doporučuji ke čtení dvě knihy **černovického rodáka pana ing. Pavla Janečka**. Knihu *Rekonstrukce areálu kolonády v Mariánských Lázních ve vzpomínkách projektanta* vydalo Informační centrum České komory autorizovaných inženýrů a techniků 2017 a *Zimní stadion v Plzni - Stavba století Plzeňského kraje* vydala agentura NAVA Plzeň 2020. Obě knihy zdánlivě pojednávají o stavbách, které jsou moderními skvosty západních Čech, na nichž se autor nejvyšší měrou podílel. Hlavní přínos knih je ale pro běžného čtenáře v úplně jiné poloze. Jsou napsány čtivě, srozumitelně a jsou plné drobných denních příhod, setkání s pracujícími lidmi i spolupracovníky z uměleckého světa. Nechybí ani souboje s byrokratickými úředníky. Knihy jsou kořeněny vtípem, jak to známe již ze dvoudílné knihy autora o životě v Černovicích: *Vzpomínky na život v domě č. 116 a okolí*. Najdeme v nich prosté životní pravdy a zkušenou moudrost. Ta se projevuje i v tom, že ani pro nás, netechniky, není četba pouhou reportáží, ale skutečnou zábavou.

Letošní nová kniha, ale i ty ostatní, jsou navíc za režijní cenu k dostání ve zdejší trafice na náměstí nebo přímo u autora v jeho Galerii 116 v Tábořské ulici a jsem si jist, že na požádání dokonce s podpisem.

Jiří Turek

ZUŠ V PRAŽSKÉM CAROLINU NEBO HORÁCKÉM DIVADLE

Nezadržitelně se blíží závěr dalšího školního roku, který byl pro naši školu stejně asi jako pro většinu z vás velmi nezvyklý, zajímavý, ale především věříme, že úspěšný, motivující a povzbuzující pro žáky základní umělecké školy.

Mohlo by se zdát, že 10 měsíců školního roku je velmi dlouhá doba, ale zdá se mi, že vždy uběhne neuvěřitelně rychle a až na samém konci před letními prázdninami si všichni uvědomíme a připomeneme, jaké nádherné akce jsme měli možnost absolvovat s našimi žáky, žáky všech pedagogů naší školy, členy jednotlivých souborů a učebních oborů a také především vašimi dětmi, kterým umožňujete navštěvovat uměleckou školu a dáváte možnost rozvíjet jejich osobnost a současně kulturní život nejen našeho města, ale reprezentovat jejich úctyhodné výkony a odhodlání velmi daleko za hranicemi našeho města i Kraje Vysočina. Nadšení mladých muzikantů sklízí úspěch i ve velkých koncertních sálech hlavního města a my jsme velmi rádi, že alespoň zprostředkovaně se o tyto zážitky můžeme podělit.

Stejně jako každoročně i v tomto školním roce se mnoho žáků účastnilo tradičních soutěží základních uměleckých škol, ve kterých obsazují už pravidelně přední místa v okresních i krajských kolech. Některá soutěžní klání v letošním školním roce opět hostila díky dobrému zázemí a vybavenosti naše škola.

Protože každoročně vystoupí žáci hudebního a výtvarného oboru na cca 40 kulturních akcích, tak si velmi vážím a velmi mě těší motivace kolegů,



pedagogů školy, kteří jdou ještě dál za hranice těchto tradičních vystoupení a připravují svoje žáky i na další zajímavé akce. Nově se například žáci kytarového oddělení Andrea Urbanová a Radovan Lukš pod vedení Martina Štěpána zúčastnili XI. ročníku prestižní soutěžní přehlídky PRAGuitara Clasica v Praze, kde svými vystoupeními úžasně reprezentovali naše město.

Tento školní rok byl umělecky velmi silný a krásný také pro ZUŠ Band školy.

Už na podzim roku 2018 vystoupil orchestr poprvé v sále pražského Carolina, kde provedl svůj celovečerní program pro přední představitele Fakultních nemocnic Praha. Tento program v minulosti absolvovali umělci jako Štefan Margita, pražští filharmonici atd. Obrovským povzbuzením pro nás tedy přirozeně byla nabídka, aby mladí hudebníci z Kamenice nad Lipou provedli pro nadšení posluchačů svůj další program i v tomto roce. V listopadu tohoto školního roku vystoupil tedy ZUŠ Band opět v sále pražského Carolina.



Ve stejném podzimním měsíci se dostalo naší škole velké pocty okusit také krásnou koncertní atmosféru Horáckého divadla v Jihlavě, kde ZUŠ Band doprovodil významnou akci Kraje Vysočina – předání nejvyšších ocenění Kraje Vysočina...

I přes nečekané jarní přerušení to byl opět další školní rok, ve kterém doufám našli naši žáci to, co je naplňuje, baví a povzbuzuje do další práce v jejich životech.

Děkuji, že jsme dostali úžasnou možnost budovat společně se všemi kolegy, kterých si velmi vážím, nejen „hudební školu“, ale především kulturně vzdělávací zázemí pro 380 žáků naší školy.

S úctou děkuji za vaši přízeň Základní umělecké škole v Černovicích, Kamenici nad Lipou a Počátkách.

Martin Vaverka

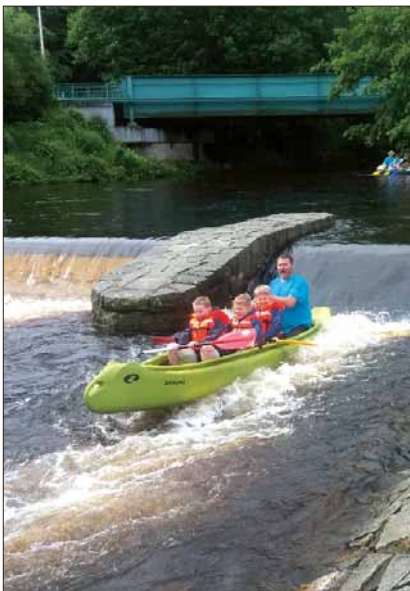
Hasiči na vodě – Expedice Otava 2020

Vedení Sboru dobrovolných hasičů v Černovicích se na konci loňského roku dohodlo, že by se mohla připravit nějaká společná akce pro členy mladých hasičů, jejich rodiny a také černovické hasiče a jejich rodiny. Po krátké debatě se všichni shodli, že se naváže na zaniklou tradici vodáckých kurzů mladých hasičů, které dříve sbor pořádal. Postupně po několika schůzích byl vybrán termín 19.–21. červen 2020 a řeka Otava, konkrétně úsek Sušice – Katovice. I přes počáteční obavy z nezájmu a špatného počasí se nakonec této akce zúčastnilo 26 vodáků, 13 dospělých a 13 dětí. Všichni účastníci se sešli v černovické hasičárně ve čtvrtek odpoledne a vyrobili si vlastní originální modrá vodácká trička. V pátek se postupně všichni účastníci sešli v kempu v Sušici. Postavili stanový tábor, rozdělali oheň a někteří si sjeli několik cvičných jízd na raftu po řece. Po společném grilování a posezení u ohně všichni ulehli do stanů. Ráno po společné snídani a sbalení stanů se naši vodáci vydali na řeku. Několik účastníků mezitím přejelo s vozidly do dalšího kempu v Horažďovicích. Bohužel se vyplnila nepříznivá předpověď počasí a během hodiny se z nebe valily proudy vody. Část vodáků se schovala po cestě do kempu, část pod stromy u řeky. Ti, co stavěli stany v dalším kempu, ale bohužel promokli na kost. Když naši stateční promoklí vodáci dorazili do kempu, část se rozhodla v dalším sjíždění řeky nepokračovat a po zabalení promočených stanů vyrazili zpět do Černovic. Zbytek „srdcařů“ zůstal a v neděli ráno znovu všichni vyrazili se třemi rafty na poslední plánovaný úsek řeky a to do kempu v Katovicích. Přestalo pršet a vykouklo i sluníčko, takže si poslední jízdu užili. Všem účastníkům se akce moc líbila a shodli se, že z toho bude skvělá každoroční akce. A jak podotkl náš člen a starosta města: „Horší počasí už určitě nikdy mít nebudeme.“

Děkujeme všem, kteří se zúčastnili nebo nám pomáhali s přípravami této akce. Děkujeme i sponzorům, Černovické hospůdce za výborné maso na grilování a pelhřimovské pekárně Adélka za chléb a vánočky.

Myslím, že akce splnila svůj účel, kterým byla odměna pro mladé hasiče i jejich rodiny a utužování kolektivu černovických hasičů. Už se pomalu domlouváme na příští rok, tak uvidíme, kterou řeku vybereme.

*David Štěpán
starosta SDH Černovice*



Městská knihovna Černovice

Pro dospělé

Nordström U. – Mech
Křehká každodennost
Girschová M. – Čaje z léčivých rostlin
Hersey J. – Hirošima
Harasimová M. – Doktorka Viktorie
Arseňjev V. K. – Děrsu Uzala
Piroddi Ch. – Dílna Montessori
Miškuřová Z. – Protože láska
Petersen Ch. – Sedm hrobů a jedna zima
Hannay B. – Setkání v Benátkách
Hess T. – Stateční v zahradě
Sztwiertnia P. – V šeru temných hvozdů
Sunim H. – Věci, které uvidíte, jen když zpomalíte
Fojtová V. – Zbav nás od zlého
Samek J. – Bitva u Slavkova
Cimický J. – Paroháč
Láska V. – Advokát
Valpy F. – Moře vzpomínek
Enoch S. – Někdo to rád skotské
Fíla I. – Muž, který stál v cestě
Boučková T. – Bhútán, má láska
Třeštíková R. – Foukneš do pěny
Niedl F. – Já, rytíř
Vondruška V. – Křišťálový klíč – Vídeňský sen
Doerr A. – O dívce Grace
Hrdlička P. – Opatova protivenství
Hájíček J. – Plachetnice na vinětách
Palán A. – Rady pánu Bohu, jak vylepšit svět
Merle R. – Smrt je mým řemeslem
Dostálová Z. – Soběstačný
Jandová I., Kaplanová D. – Temné matky a jejich dcery
Duffková M. – Zápisník alkoholičky
Ringlandová H. – Ztracené květiny Alice Hartové



Pro děti

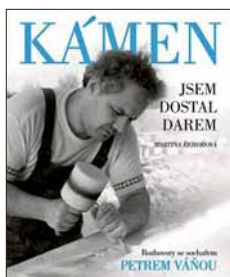
Radová L. – Lišáčkova dobrodružství
Ernsten S. – Copak ze mě bude?
Müller t. – Zvířata v noci
Dolejšová J. – Po kolejkách za pohádkou
Gerstmeier D. a kol. – Jeden rok v životě včely

CITÁT

„Kdo chce
žít v klidu,
ať ohluchne,
oslepne,
oněmí.“

kurdské přísloví

Tip na knihu



Po té, co byl letos v červnu vztyčen na Staroměstském náměstí v Praze po 102 letech Mariánský sloup (jeho napodobenina), dovoluji si upozornit na knižní rozhovor s jedním z předních představitelů současného křesťanského umění, sochařem **Petrem Váňou**. Byl stěžejní postavou mnohaletého úsilí o obnovu sloupu a v knize rekapituluje dvacetiletou práci svého týmu na zhotovení kopie této barokní památky jedinečného významu. Otevřeně hovoří o sochařském řemesle, o kameni jako materiálu i zdroji inspirace. V době vydání knihy nebylo ještě zdaleka jisté, zda bude toto snažení úspěšné. P. Váňa je také zkušený restaurátor a tak naše dvě barokní sochy (sv. Václav a sv. Jan Nepomucký), které opravoval, byly v nejlepších rukách.

I my zde v Černovicích se můžeme už brzy těšit na vrácení Mariánského sloupu (originálu) na nově opravené náměstí.

J. Goliášová

Zprávička z turistických toulek



Tělocvičná jednota Sokol Černovice zaktivovala v uplynulém roce různé aktivity, oddíly a kroužky, mezi nimi je i turistický oddíl. Náš první výšlap se uskutečnil v září loňského roku a vedl přes Hutě, Novou Ves do Kamenice nad Lipou a vydalo se nás sedm průkopníků. Další toulání proběhlo každý měsíc a příznivců přibývalo. V říjnu jsme se vydali přes Svatou Annu, Nové Dvory a Bezděčín do Obrataně. V listopadu zase ze Včelničky přes Bozděchov, Horní Radouň do Nové Včelnice. Prosincovým výšlapem historickým okruhem v Jindřichově Hradci spojeným s adventní atmosférou jsme uzavřeli toulání v roce 2019, při kterém nám vždy přálo slunečné počasí, dobrá nálada a jako bonus výborné koláče a víno od Petra Kropáčka.

V letošním roce jsme měli naplánované toučky na každý měsíc, ale z důvodu koronaviru se některé neuskutečnily. V lednu se šest statečných turistů vydalo na pochod z Mnichu, přes Betlém, Včelničku do Kamenice.



ce nad Lipou, po celou dobu za deště. V únoru výlet vedl z Tábora, přes Klokoty, rozhlednu Hýkačku, k Benešově vile. Po pauze jsme se vydali v květnu do Bechyně a poznávali v náročném terénu Židovu struhu. Postupně příznivci přibývali a v Bechyni nás bylo 21 turistů. Poslední uskutečněné toulání proběhlo 13. a 14. června v České Kanadě. Ubytovaní jsme byli v autokempu Zvůle. Úzkokolejkou jsme dojeli do Kaprounu a odtud už pěšky na Zvůle a užívali si toulání okolím se zajímavostmi jako je hraniční Velký kámen, Dáblova prdel, kaskády rybníků, Jakubova rozhledna, ale i smutným, kůrovcem zničené lesy. Někteří si užívali i koupání. Všichni byli spokojeni a rádi se vrátíme. Máme radost, že se k nám připojili i příznivci z Pacovska a Kamenice nad Lipou.

Informace o plánovaných toulkách najdete na webových stránkách Sokola Černovice.

Jste srdečně zváni na vycházky, které pořádáme pro radost a poznání.

Mirka a Dana

Víte, že...

poslední relaci hlášení místního rozhlasu si můžete přehrát na internetu? www.mestocernovice.cz – ikona „Rozhlas“

Prohlídněte si mého zetora . . .

Zetor

Na letošní Černovicko se baví (**sobota 8. srpna odpoledne**) si pro vás pořadatelé i nadšenci kolem našich traktorů zn. **Zetor** připravili mj. i výstavu těchto legendárních čs. traktorů.

Zetory se u nás vyrábějí už od r. 1946, kdy z výrobní linky tehdejší Zbrojovky Brno dne 15. března sjely první tři traktory zn. Zetor 25. Tak začala v Brně produkce populárních a světoznámých traktorů **Zetor** (**Z**=Zbrojovka tj. **ZET** a konec slova traktor **OR**, nebo **ZEmědělský traktor**). Naše zetory se staly v minulých desetiletích spolehlivými pomocníky nejen v našem zemědělství, ale i v lese, na silnicích, v komunálních službách i jinde. V současné době se více než 80 % současné produkce exportuje do světa (zn. Zetor - Utilix, Hortus, Major, Proxima, Forterra, Crystal - moderní traktory o výkonech od 40 až do 170 koní).

Kromě vystavovatelů skutečných traktorů z Černovic a širokého okolí se obracíme (opět jako vloni) na děti i dospělé, kteří vlastní doma nějaké modely traktorů řady **Zetor** (pouze traktor bez nářadí, bez valníku), aby nám je zapůjčili na výstavku v rámci akce Černovicko se baví. Vystavovatele opět odměníme zajímavými cenami. Převzetí exponátů-modelů bude probíhat ve **čtvrtek 6. srpna od 17 do 18 hod.** v klubovně čern. hasič. zbrojnice - předání zpět majitelům bude pak v pondělí 10. srpna v hasičárně v tutéž dobu.

J. Řeháček





KOVY DO ŽLUTÝCH NÁDOB S PLASTEM A NÁPOJOVÝM KARTÓNEM

Naše svozová společnost SOMPO, a.s. bude nově svážet kovové obaly společně s nápojovými kartony a plasty. Rozšířený systém sběru komunálních odpadů začne 1. 7. 2020. Protože jsou plasty i nápojové kartony podle barev a materiálu přebírány na dotřídovací lince, je pak snadné třídít další druh odpadu, aniž by to způsobilo vážné těžkosti.

Naše svozová společnost SOMPO, a.s. bude nově svážet kovové obaly společně s nápojovými kartony a plasty. Protože jsou plasty i nápojové kartony podle barev a materiálu přebírány na dotřídovací lince, je pak snadné třídít další druh odpadu, aniž by to způsobilo vážné těžkosti.

Kovové obaly jsou často součástí směsného komunálního odpadu. Přitom se jedná o snadno recyklovatelný odpad, který stačí pouze odložit na správné místo!

Samostatný sběr a doprava lehkého kovu z domácností je ale příliš drahá. Nejrozumnější způsob, jak snížit produkci směsného komunálního odpadu a efektivně svézt drobné kovy z domácností je právě tato novinka, se kterou přichází SOMPO, a.s.

Co tedy bude kromě plastu a nápojových kartonů nově patřit do žlutých kontejnerů?

- Nápojové plechovky
- Konzervy
- Hliníkové obaly
- Alobal
- Hliníková víčka od mléčných produktů
- Hliníkové barevné obaly – potištěné od kávy, sladkostí a ostatních potravin

V průběhu července budou všechny kontejnery na plast přeznačeny novými samolepkami, kde bude uvedeno, že do těchto nádob patří i drobné kovy. Vzhledem k počtu kontejnerů, které SOMPO, a.s. obsluhuje to bude chvíli trvat, ale nemusíte mít strach odložit do žlutých nádob kovy již nyní!

Je **velice důležité**, aby kovové obaly stejně jako u obalů z nápojových kartonů nebo plastů **neobsahovaly zbytky potravin**, nebo jiného biologického materiálu. Jakékoli znečištění biologicky rozložitelnými odpady způsobuje při konečném ručním třídění velké problémy.

Žluté kontejnery **nejsou určeny pro velké kusy kovů**. Ty stále patří do kovošrotů či na sběrné dvory. Při jejich vhození do kontejneru hrozí jak jeho poškození, tak poškození svozové techniky při výsypech těchto nádob.

Rozhodně **sem nepatří spreje, či jiné kovové tlakové lahve!** Ty jsou nebezpečným odpadem. Při svazu je odpad ve svozových autech lisován, což není vhodné provádět s nádobami natlakovaným výbušným plynem. Hrozí jak poškození techniky, tak zdraví zaměstnanců SOMPO, a.s.

Děkujeme, že třídíte odpad, má to smysl!



Dvacet pět let květinářkou v Černovicích

Je to už 25 let, co jsem v červnu 1995 otevřela obchod s květinami v Černovicích, ve Svatavské ulici.

Během těchto let se mnohé změnilo, jak můj osobní život, tak i profesní. Provozovnu jsem několikrát stěhovala a dnes již podnikáme ve vlastním obchodě s dílnou ve Svatavské ulici č. 41.

Ráda bych tímto poděkovala nejenom všem zákazníkům a příznivcům, ale především celé mé rodině. Rodina mě podporuje a díky ní se naše květinářství stalo rodinnou firmou. Nejstarší dcera Šárka se stala nejprve mojí spolupracovnicí a nyní i nástupkyní. Přeji jí tímto mnoho sil a kreativních nápadů v naší týmové dílně. Její mládí přináší nové nápady a inspirace, které se uplatní zejména při květinových realizacích na různých akcích.

Náš sortiment jsme rozšířili o prodej kvalitních moravských vín, sledujeme nové trendy v aranžování květin a dekorování. Připravujeme e-shop na doručování květin. Doručování květin na adresu zajišťujeme, podle přání zákazníka, již dnes.

Jako již tradičně vás tímto také zveme k našemu stánku s ochutnávkou vín na „Černovicko se baví“, na podzim se sejdem v naší provozovně při ochutnávce Svatomartinských vín, kde si přitůkneme novými ročníky.

Za náš tým „Květinářky z Černovic“ vám přeji mnoho dobrého a ještě jednou děkuji za vaši přízeň.

Renata Bušová



Můžete nás kontaktovat na tel. číslech: 724 242 545 obchod, 606 652 416 Renata Bušová, 723 427 123 Šárka Filipová, email: kvetinarstvicernovice@seznam.cz, facebook: Květinářství Černovice, instagram: kvetinarky_z_Cernovic. V prodejně přijímáme platební karty.

Zprávičky z mateřské školičky

Stejně tak jako většina mateřských škol byla i naše školka po dohodě zřizovatele s vedením školy uzavřena v souvislosti s koronavirovou epidemií Covid – 19. Nikdo z této situace nebyl nadšený. Ani učitelé, ani rodiče a už vůbec ne děti. Mohlo by se zdát, že jsme všichni měli prázdniny, ale opak je pravdou. Jaké to bude mít důsledky, ukáže teprve čas. Po znovuotevření školky jsme se snažili navázat tam, kde jsme v březnu skončili. Do školky se vrátilo přes polovinu dětí. Na dětech bylo znát, jak jim chyběly ostatní děti, kontakt s kamarády i společné hry a hraní.

Pro předškoláky, kteří se celý rok připravují na vstup do základní školy, znamenalo uzavření škol především to, že se nekonal zápis do 1. třídy. Zápis do školy proběhl bez osobní účasti dětí. Do 1. třídy ZŠ odchází 14 dětí. Tablo s budoucími školáky si můžete prohlédnout v obchůdku u paní Koblicové (nejsou zde vyfoceni všichni).

Děti byly ochuzeny nejen o zápis, ale i o společný výlet, který se měl konat v květnu. Ten byl přesunut na září 2020.

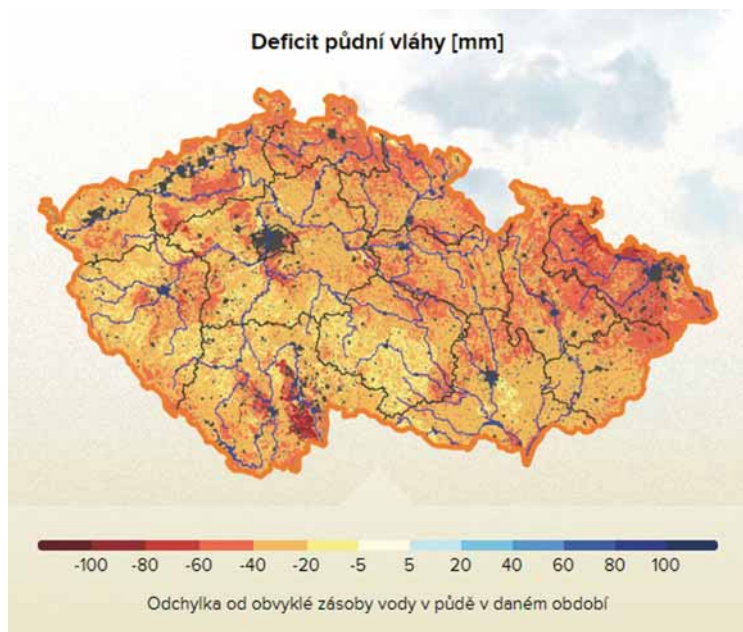
Konec školního roku jsme oslavili společnou procházkou všech dětí z MŠ do přírody. Kdy si nejstarší děti ze 3. třídy připravily pro ty mladší a nejmenší šipkovanou s úkoly a hledáním pokladu. Třešinkou na dortu byl společný piknik, hry a zpívání za doprovodu kytary v lese. Snad jsme svým zpěvem nevyplašili všechnu zvěř v lese.





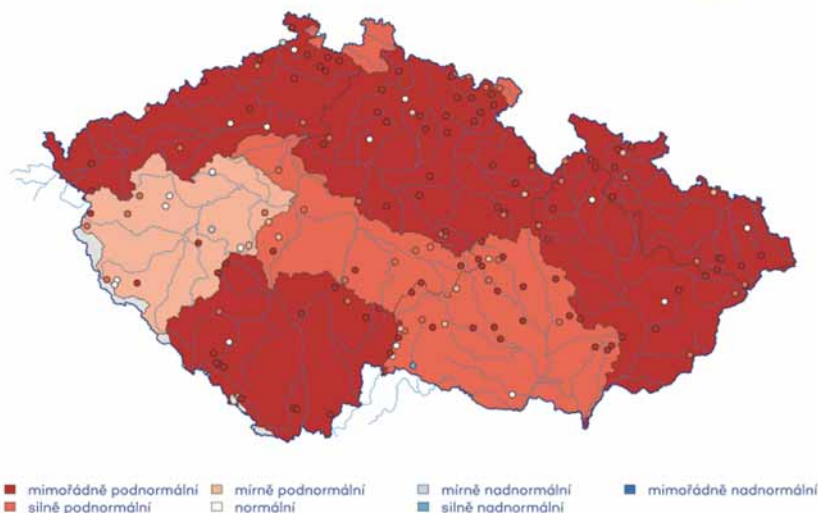
Sucho a přivalové deště jsou dvě strany jedné mince. A i když prší, vody není dost.

Tento zpravodaj vzniká naštěstí v úplně jiných podmínkách, než ten, který jsem psal v dubnu. Květen byl díkybohu nadprůměrně bohatý na srážky, takže zejména úroda je zachráněna. Dubnová situace byla opravdu velmi kritická (obrázek ze serveru www.intersucho.cz ukazuje, že v dubnu byl deficit půdní vláhly na některých místech ČR více než 80 mm).



V květnu nám napršelo a riziko zemědělského sucha, alespoň tady u nás v Černovicích, je zatím odvráceno.

Horší se situace se zásobou podzemních vod. Půdní vláhla, zvláště u půd, které jsou udržované dobře, se po dešti nasákne vodou jako houba. Tady máme štěstí, že místní zemědělci stále ještě hnojí hnojem, to je pro správnou funkci půdy zásadní. Jinak je to u podzemní zásoby. Ta se doplňuje jen velmi pomalu, a zejména ze sněhu. Když totiž vydatně a intenzivně prší v květnu, téměř všechnu vodu vypijí rostliny, a do spodních vrstev se jí dostane jen malý zlomek.



Stav vydatnosti pramenů a obecně zásob podzemní vody si můžete ověřit na stránkách ČHMÚ (<http://portal.chmi.cz/>).

Jak je vidět, nikde v ČR není vydatnost pramenů v květnu ani průměrná, natož aby byla nadprůměrná. Situace se může mírně zlepšit, prameny jsou často zásobované vodou z mělkých vrstev, ale nečekejme nijak zásadní a dlouhodobé vylepšení.

Naše město zasáhlo na konci května několik vln přívalových srážek, které způsobily škody zejména ve Svatavě a na Stružkách.

To jsou další projevy klimatické změny. Jejím charakterem je totiž právě nepředvídatelnost počasí, daleko častější extrémní jevy – ať už to je sucho, přívalový déšť, vlny velkého mrazu bez sněhu, popršené léto během sklizně a podobně.

Všechny tyto věci se stávají nevyhnutelnou realitou našich životů. Neříkám, že v minulosti nebyla sucha, povodně a jiné nepříjemné projevy počasí. Ale byly to výjimky, ne obvyklý stav. Například v 19. století byly suché roky 1808, 1809, 1811, 1826, 1834, 1842, 1863, 1868 (podle pramenů, kterým můžeme relativně důvěřovat). To je osm let za století. Jenže od roku 2000 už jsme v ČR měli zemědělské sucho v letech 2000, 2003, 2007,

2012, 2015, 2018 a 2019. To je 7x za 20 let. Údaje jsou z publikace ZEMĚDĚLSKÉ SUCHO V ČESKÉ REPUBLICE – vývoj, dopady a adaptace, vydané Agrární komorou a ministerstvem zemědělství v dubnu 2020 – doporučuji k přečtení, je volně k dispozici na internetu.

Extrémní projevy počasí tu s námi prostě do budoucna budou a připravit se na ně musíme všichni. Každý doma, na své zahradě. Každá obec, lesní hospodář, zemědělec, ale i státy. Nesmíme se spoléhat na to, že to někdo vyřeší za nás, ale každý musí přispět svým dílem. Úkol, který před námi stojí, totiž nikdo samostatně nevyřeší.

Co dělá město Černovice? Chystáme propojení dalších vesnic (Rytov a Střítež) do jedné velké soustavy, kde už dnes jsou Černovice, Svatava, Vackov, Dobešov a Vlkosovice. Ve Vlkosovicích jsme instalovali zařízení na odstranění dusičnanů a přebytek vody teď můžeme posílat do Dobešova – dříve to bylo naopak. Na náměstí máme 3 velké nádrže na zachytávání dešťové vody, kterou můžeme zalévat. Omezujeme sečení trávy na našich plochách, necháváme trávu vyšší, protože ta se daleko lépe vypořádá se suchem. Chceme daleko více zadržovat vody v krajině. Pracujeme na tom, abychom zrušili všechny paušály na vodu a vše bylo důsledně měřeno. Zavádíme inteligentní měření spotřeby vody, pomocí digitálních vodoměrů, a podobná velká dálková snímaná měření instalujeme i na hlavní vodovody a vodojemy, abychom měli hned přehled o tom, co se v síti děje. Intenzivně vyměňujeme hlavní uzávěry na hlavních vodovodech, abychom při každé poruše nemuseli zavírat celé Černovice. A další a další opatření.

Myslete na to i vy, doma. Neplýtvajte vodou, i přes současné deště jí rozhodně není dost.

Jan Brožek

**Koupím známky, mince, bankovky, obrazy, staré hodiny,
vojenské předměty – šavli, uniformu apod.
Můžete nabídnout i jiné staré předměty nebo celou sbírku
a pozůstalost.
Tel.: 722 777 672**

Ochuzený hasičský školní rok černovických MH

Tak nám všem, dětem i rodičům, skončil další (mimořádný) školní roka začaly řádné letní prázdniny. Kéž by se vydařily ke spokojenosti všech!

Konec školního roku je každoročně i hodnocením celoroční činnosti mladých hasičů (MH), i těch černovických. Tento letošní byl o něco chudší. Členové se připravovali na zkoušky odzn. odborností MH, které se v březnu neuskutečnily. Naši i křečtí MH se nepředvedli na tradiční okrskové hasičské soutěži v Černovicích v sobotu 2. května a byla zrušena i jarní část hry MH Plamen - 20 v sobotu 16. května, konaná už tradičně v Pacově. Pro nejistý konec školního roku a pro menší zájem dětí se neuskutečnil LDT MH v areálu černovické hasičárny a tržiště. Nepovedla se nejlépe ani očekávaná závěrečná akce hasičského roku, vodácká výprava Otava - 20. Velmi deštivý víkend s příchodem léta (21. června) s hasiči zvládla na vodě z našich MH jen Kristýna, ostatní buď nenastoupili, nebo skončili už v sobotu.

V každém případě i tento hasičský školní rok našich MH stál za to. Na podzim v Častrově jsme braňák zvládli perfektně, ve štafetě pož. dvojic se poučíme z chyb, kulturní program MH na výroče čern. hasičů se povedl, na pravidelných schůzkách MH jsme se něco naučili pro život a zažili trochu té srandy a taky dobrodružství, odpracovali nějaké ty brigádičky a sebrali dost hliníku. Zkrátka i tak bylo ve čtvrtce na poslední schůzce černovických MH co hodnotit.

V soutěži jednotlivců „O nejdelší hadicové vedení“, kde se k bodům za docházku započítávaly i body za znalosti či dovednosti a další různé aktivity, se ve třech věkových kategoriích našim MH vedlo takto:

<i>poř.</i>	<i>nejmladší</i>	<i>m</i>	<i>mladší MH</i>	<i>m</i>	<i>starší MH</i>	<i>m</i>
1.	Martin Paďourek	15,3	Nela Paďourková	18,5	Jan Křeček	14,7
2.	Jiří Křeček	13,2	Jakub Vlasák	15,4	Kristýna Veselá	10,8
3.	Václav Železný	12,3	David Pěnka	12,6		
4.			Vítek Urych	10,9		
5.			Matouš Urych	10,0		
6.			Jakub Pařízek	7,1		

Děti, které ukončily docházku během roku, do vyhodnocení nejsou zapsány.

Absolutní vítězkou v soutěži se stala Nela, která si převzala na rok i putovní plaketu Nejlepší mladý hasič Černovice. Všichni členové kromě diplomů s převškem si z odměn odnesli domů i něco na zub (na posilněnou) a zajímavé sportovní/pohybové hračky.

A co říci na závěr? Jen snad to, aby se po vydařených prázdninách všichni naši MH i s rodiči sešli ve středu 2. září navečer v 5 hod. v černovické hasičárně u sušáku na krátkou organizační schůzku, aby s sebou přivedli své kamarády a další zájemce o dobrodružnou hasičskou a záchranářskou činnost.

J. Řeháček



Společnost Bluetech s.r.o., Žižkova 596, 395 01 Pacov

přijme do pracovního poměru:

**OPERÁTORA SVÁŘECÍHO ROBOTA
LAKÝRNÍKY
SVÁŘEČE A OBRÁBĚČE KOVŮ**

Vyučení nebo praxe ve strojírenském oboru vítána

Nástup možný **ihned!**

Volejte na tel. číslo 565 413 446 (602 618 599) nebo přijďte na osobní schůzku.
Představíme vám moderní strojírenskou firmu exportující výrobky do celého světa.

Pracovní smlouva na dobu neurčitou, moderní zázemí, různé benefity!

Hudba barokních skladatelů



J. S. Bach
G. F. Händel
A. Corelli

housle:
Pavel Kudelásek

violoncello:
Pavel Verner

cembalo:
Barbara Kürstenová



**Kostel Povýšení sv. Kříže
v Černovicích
1. srpna od 19:00**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

ČERNOVICKO SE BAVÍ **v sobotu 8. 8. 2020 od 13 hodin** **na černovickém tržišti.**

**Divadla a hry pro děti, hudební a taneční
vystoupení, zábavné pokusy,
Úžasný svět her – Divadlo studna,
Ukázka práce a výcviku filmových koní,
„Téměř divadelní společnost“,
Černovická dechovka, Žesťový hudební
soubor ze ZUŠ Kamenice nad Lipou,
Výstava traktorů ZETOR, a mnoho dalšího...**
Od 20 hod. taneční zábava se skupinou HAPPY BAND



www.blackriders.info, Foto: Renáta Kolářová